

FORSIDEILLUSTRASJON

Elisabeth Moseng

REDAKSJON

Ansvarlig redaktør:

Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:

Nils Roar Gjerdet

Jørn Arne Aas

Redaksjonssjef:

Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:

Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen,

Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Anne Christine

Johannesen, Sigbjørn Løes, Nils Oscarson,

Nina J. Wang, Marit Øilo

Redaksjonskomité:

Jon E. Dahl, Anders Godberg, Malin Jonsson,

Kristin S. Klock, Anne Rønneberg

ABONNEMENT

For ikke-medlemmer og andre abonnenter:

NOK 2 150,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,

Tlf: 977 58 157

e-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,

PB 2073, Vika, 0125 Oslo

Tlf: 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no

www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 7050, 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media

Grafisk design: 07 Media

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen.

Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter.

Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller

Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med

mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

TRYKT I
NORGE
NO - 123

ALLSJERKERET TRYKFOR
07 MEDIA - 204 0250

Fagpressen
OPPLAGSKONTROLLERT

Slutten på året det var så bratt

Foto: Kristin Aalby

Jeg er det som kan kalles en voksen person, en som husker at Øystein Sunde kom med albumet, eller LPen som det het, med tittelen *Det året det var så bratt*. Vinylplata kom i 1971.

Året det handler om er det som i teksten blir hetende *det herrens året nittensekstifem*. «Da var det spiseplikt på Briskebytrikken», heter det i teksten. Og det var visstnok så bratt at det var vondt å spise speilegg. «Jeg hoppa rundt og sto mens jeg satt», sang Sunde. «Og spiste fårrikål og snubla mens jeg datt». «Og juleposten den kom aldri frem, før nyttårsaften nittensekstifem», dette siste er relevant i desember måned.

Året da alt forandret seg, og ble annerledes enn det har vært noen gang før. Jeg trenger ikke si hva det handler om, eller hva som er årsaken. Det vet vi godt.

Dette er lenge siden. Beklager den gamle referansen. Den kom bare, og noen husker det, i tillegg til meg. Jeg ble to år rett før jul i 1965, og nærmet meg åtte da albumet kom i 1971. Jeg vet med andre ord ikke hva som var så spesielt disse årene. Kanskje ikke så mye.

Det viser seg, når jeg undersøker, at Sunde ville gi oss absurde setninger, og at han hadde sin inspirasjon fra sjargongen på Lambertseter i Oslo, der han vokste opp i 1960-årene. Teksten er en parodi på hvordan Sundes foreldregenerasjon snakket. Det visste jeg ikke før nå. Det var gøy å lære.

Det jeg vet er hva som er spesielt i dette året, som nærmer seg slutten. Gudskjelov, for å bruke et godt gammelt uttrykk.

Året da alt forandret seg, og ble annerledes enn det har vært noen gang før. Jeg

trenger ikke si hva det handler om, eller hva som er årsaken. Det vet vi godt.

Tidendes desemberutgave har relevant vitenskapelig stoff om hvordan det har vært å gå fra fysisk til digital undervisning med en artikkel om odontologistudenters opplevelser av stengt universitet.

Videre har vi undersøkt hva det offentlige har bidratt med overfor privatpraktiserende tannleger som måtte stenge ned. Saken «Ulike meninger om kompensasjonsordningen for tannleger» belyser hvor mye som er utbetalt, til hvem, og hvor i landet de befinner seg. Vi ser også på hvordan støtten har fordelt seg på de ulike fylkene. Vi får vite noe om hvordan kompensasjonen har funnet, fra synspunktet til NTFs fremste tillitsvalgte for privat sektor, og fra en av tannlegevirksomhetene som har mottatt mest.

Vi har også intervjuet tannleger som nylig er kommet ut i yrkeslivet. Hvordan oppleves det? Her har vi ikke spurt eller konsentrert oss om det vi kan kalle unntakstilstanden, og heller sett mer på hvordan yrkeslivet arter seg i tiden vi lever i mer generelt. Det er verdifullt å høre hva de sier, når de får uttale seg fritt, og anonymt, som de får. Grunnen er at de skal vite at de ikke blir gjenkjent av arbeidsgiverne sine. Slik fungerer kildevernet.

Vi bringer mange ting fra NTFs landsmøte, som vi tenker kan være interessant, både for den som deltok, og den som ikke prioriteterte eller hadde mulighet til å være til stede ved den digitale begivenheten.

Jeg håper og tror at Tidendes lesere vil finne noe som interesserer, i denne blandingen av tannlegerelevante stoff, som vi i redaksjonen har satt sammen i årets siste utgave.

Jeg ønsker med dette fin, god og fredelig jul, og en god avslutning på dette rare året. Takk for det.

Ellen Beate Dyvi
Ansvarlig redaktør